

УДК 336.2

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.3.39>

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ СТРОКІВ ВИКОНАННЯ ПОДАТКОВОГО ОБОВ'ЯЗКУ ЗА УМОВИ ДІЇ МОРАТОРІЮ

Салєнков А.В.,
кандидат юридичних наук,
ORCID: 0009-0007-3049-0054

Салєнков А.В. Особливості зміни строків виконання податкового обов'язку за умови дії мораторію.

У статті досліджується проблематика зміни строків виконання податкового обов'язку за умови дії мораторію. Автором зосереджується увага, що податкове законодавство спрямоване на врегулювання не тільки процедур сплати податків та зборів, а і встановленні та гарантуванні чітких правових форм процедур, які забезпечують динаміку податкових відносин. Такий підхід окреслюється як процедурним забезпеченням поведінки платників податків на всіх стадіях реалізації податкового обов'язку, так і процедурними межами діяльності контролюючих органів в сфері контролю щодо поведінки зобов'язаних осіб.

Автором визначено, що процедурне гарантування законної реалізації повноважень контролюючих органів передбачає реалізацію контролю в чітко та однозначно закріплених формах, одними з яких визначаються податкові перевірки. Предметом дослідження в науковій роботі стали особливості камеральної перевірки. Підкреслено, що своєчасність подання податкових декларацій (розрахунків), своєчасність реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування до податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних, акцизних накладних та/або розрахунків коригування до акцизних накладних у Єдиному реєстрі акцизних накладних, виправлення помилок у податкових накладних є одними із головних складових оцінки поведінки платника при проведенні камеральної перевірки. Визначено, що здійснення камеральної перевірки стосовно оцінки дотримання строків реєстрації передусім стосується з проведенням контролю при справлянні податку на додану вартість. Підкреслюється, що сукупність прав та обов'язків при здійсненні реєстраційних дій мають індивідуально спрямований характер, адже право на нарахування податку та складання податкових накладних надається виключно особам, які зареєстровані платниками податку.

Визначено, що реєстрація податкових накладних здійснюється відповідно до законодавчо визначених строків. Недодержання часових рамок породжує підставу для застосування штрафу до платника податку. При цьому, розмір штрафу залежить від кількості днів пропущення строку. Безумовно, обов'язок держави полягає в адаптації правового регулювання відносин у сфері оподаткування відповідно до актуальних реалій. Саме такими обставинами і стали наслідки спочатку пандемії, а потім воєнної агресії рф. Автором проаналізовані законодавчо закріплені умови зупинення перебігу строків, які визначались чинним законодавством щодо справляння податкового обов'язку. Констатовано, що на умови «ковідного» мораторію наклалися умови та обставини «воєнного» мораторію та досліджено особливості регулювання відповідних відносин за вказаних умов.

Ключові слова: Податковий кодекс України, податкові накладні, реєстраційні строки, камеральна перевірка, мораторій, податкова перевірка, податковий обов'язок.

Salienkov A.V. Features of changes in tax liability deadlines during the moratorium period.

The article examines the issue of changing the deadlines for fulfilling tax obligations under a moratorium. The author focuses on the fact that tax legislation is aimed not only at regulating the procedures for paying taxes and fees, but also at establishing and guaranteeing clear legal forms of procedures that ensure the dynamics of tax relations. This approach is defined as procedural safeguards for taxpayer behaviour at all stages of tax obligation fulfilment, as well as procedural limits on the activities of regulatory authorities in the sphere of control over the behaviour of obligated persons.

The author has determined that procedural guarantees for the lawful exercise of powers by regulatory authorities involve the implementation of control in clearly and unambiguously defined forms, one of which is tax audits. The subject of the research in this scientific work is the specifics of desk audits. It is emphasised that the timely submission of tax returns (calculations), the timely registration of tax invoices and/or adjustment calculations to tax invoices in the Unified Register of Tax Invoices, excise invoices and/or adjustment calculations to excise invoices in the Unified Register of Excise Invoices, and the correction of errors in tax invoices are among the main components of assessing the taxpayer's behaviour during a desk audit. It has been determined that the conduct of a desk audit to assess compliance with registration deadlines primarily concerns the control of value added tax collection. It is emphasised that the set of rights and obligations in the performance of registration actions is individually oriented, since the right to charge tax and draw up tax invoices is granted exclusively to persons who are registered as taxpayers.

It has been determined that tax invoices must be registered in accordance with the deadlines specified by law. Failure to comply with the deadlines gives rise to grounds for imposing a fine on the taxpayer. The amount of the fine depends on the number of days the deadline has been missed. Undoubtedly, the state has a duty to adapt the legal regulation of relations in the field of taxation in accordance with current realities. The consequences of the pandemic and then the military aggression of the Russian Federation were precisely such circumstances. The author analysed the legally established conditions for suspending deadlines, which were determined by the current legislation on the fulfilment of tax obligations. It was found that the conditions and circumstances of the 'war' moratorium overlapped with the conditions of the 'COVID' moratorium, and the peculiarities of regulating the relevant relations under these conditions were studied.

Key words: Tax Code of Ukraine, tax invoices, registration deadlines, desk audit, moratorium, tax audit, tax liability.

Постановка проблеми. Сфера податкових відносин, вплив на які має забезпечити податкове законодавство, передбачає охоплення відносин, що виникають у сфері справляння податків і зборів. Зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, компетенцію контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час адміністрування податків та зборів, а також відповідальність за порушення податкового законодавства (ст. 1 ПК України) [1]. Зазвичай при оцінці цієї норми Податкового кодексу України робиться увага на мету саме сплати податків та зборів. Але як правове регулювання в цілому, так і в сфері оподаткування не в останню чергу має гарантувати динамічний аспект забезпечення правових форм в оподаткуванні.

Подібна поведінка учасників податкових відносин має ґрунтуватись на встановленні та гарантуванні чітких правових форм відповідних процедур, які забезпечують динаміку податкових відносин. Це обумовлює: а) процедурне забезпечення поведінки платників податків на всіх стадіях реалізації податкового обов'язку; б) процедурні межі діяльності контролюючих органів в сфері контролю щодо поведінки зобов'язаних осіб. Зрозуміло, що коли йдеться про відповідні процедури, то одним із принципів акцентів в цих умовах є чітке розуміння та додержання строків, з якими пов'язуються певні процедурні дії.

Мета дослідження - проведення теоретико-правового аналізу особливостей зміни строків виконання податкового обов'язку за умови дії мораторію.

Стан опрацювання проблематики. Дослідженню проблематики регулювання строків у сфері податкових відносин в період дії мораторію приділено низку доктринальних напрацювань. Так, Л.М. Касьяненко [11] досліджує характерні особливості правового регулювання податкових перевірок в умовах дії правового режиму воєнного стану. О.С. Шевчик [9] аналізує специфічні риси здійснення податкового контролю пов'язані з обставинами спричиненими збройною агресією рф. Ю.О. Костенко та Т.О. Шувалова [10] вивчають процедури проведення контрольних заходів та переребіги строків як для платників податків, так і контролюючих органів. Незважаючи на наявність низки наукових доробок існує потреба в подальшому науковому пошуку вказаної проблематики.

Виклад основного матеріалу. Процедурне гарантування законної реалізації повноважень контролюючих органів передбачає реалізацію контролю в чітко та однозначно закріплених формах. Під такими формами, перш за все, розуміються методи контролю, а саме податкові перевірки. Відповідно п. 75.1 ст. 75 ПК України контролюючі органи мають проводити камеральні, документаль-

ні(планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки. Однією із основних форм реалізації контролюючих функцій податковими органами є камеральна перевірка. Камеральною вважається перевірка, яка проводиться у приміщенні контролюючого органу виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків та даних системи електронного адміністрування податку на додану вартість (даних центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриваються рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, даних Єдиного реєстру податкових накладних та даних митних декларацій), а також даних Єдиного реєстру акцизних накладних та даних системи електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, даних СОД РРО, даних Єдиного реєстру ліцензіатів та місць обігу пального та Єдиного реєстру ліцензіатів з виробництва та обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини та рідин, що використовуються в електронних сигаретах (п.п. 75.1..1. п. 75.1 ст. 75 ПК України) [1].

Одним із головних складових оцінки поведінки платника при визначенні предмету камеральної перевірки законодавець виділяє своєчасність подання податкових декларацій (розрахунків); своєчасність реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування до податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних, акцизних накладних та/або розрахунків коригування до акцизних накладних у Єдиному реєстрі акцизних накладних, виправлення помилок у податкових накладних (п.п. 75.1..1. п. 75.1 ст. 75 ПК України) [1]. Тобто, саме на вимогах додержання певного терміну і робиться акцент при визначенні предмету камеральної перевірки. Звісно, своєчасність виділяється і стосовно інших складових предмету камеральної перевірки, але ми виділили саме ці обставини, тому що в подальшому ми зосередимось на аналізі саме особливостей реєстрації податкових накладних в умовах дії мораторію.

Порядок проведення камеральної перевірки характеризується низкою особливостей: а) проводиться посадовими особами контролюючого органу без будь-якого спеціального рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) такого органу або направлення на її проведення; б) камеральній перевірці підлягає вся податкова звітність суцільним порядком; в) згода платника податків на перевірку та його присутність під час проведення камеральної перевірки не обов'язкова; г) камеральна перевірка проводиться за місцем розташування контролюючого органу (ст. 76 ПК України) [1].

Особливості проведення камеральної перевірки стосовно аналізу додержання реєстраційних строків пов'язуються, перш за все, з контролем при справлянні податку на додану вартість. Так, відповідно до п. 201.1. ст. 201 ПК України на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений термін. У разі звільнення від оподаткування у податковій накладній робиться запис «Без ПДВ» з посиланням на відповідні пункти (підпункти), статті, підрозділи, розділи ПК України та/або міжнародного договору, якими передбачено звільнення від оподаткування податком (П. 201.3. ст. 201 ПК України) [1]. Окремі податкові накладні складаються як по операціях, що оподатковуються, так і по операціях, що потрапили під звільнення, щодо яких реалізується відповідний пільговий режим.

Як обов'язки, так і права, які пов'язані з реалізацією реєстраційних дій в таких випадках мають чітко персоніфікований характер. Так, право на нарахування податку та складання податкових накладних надається виключно особам, зареєстрованим як платники податку. Не дає права на віднесення сум податку до податкового кредиту податкова накладна, складена платником, звільненим від сплати податку за рішенням суду, після набрання чинності таким рішенням суду (п. 201.8., 201.9. ст. 201 ПК України) [1].

При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних та надати покупцю за його вимогою. Податкова накладна, складена та зареєстрована в Єдиному реєстрі податкових накладних платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Реєстрація податкових накладних та/або розрахунків коригування до податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних повинна здійснюватися з урахуванням граничних стро-

ків: а) для податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних, складених з 1 по 15 календарний день (включно) календарного місяця, – до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому вони складені; б) для податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних, складених з 16 по останній календарний день (включно) календарного місяця, – до 15 календарного дня (включно) календарного місяця, наступного за місяцем, в якому вони складені; в) для зведених податкових накладних та/або розрахунків коригування до таких зведених податкових накладних, – протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем місяця, в якому вони складені; г) для розрахунків коригування, складених постачальником товарів/послуг до податкової накладної, що складена на отримувача – платника податку, в яких передбачається зменшення суми компенсації вартості товарів/послуг їх постачальнику, – протягом 15 календарних днів з дня отримання такого розрахунку коригування до податкової накладної отримувачем (покупцем) (п. 201.10 ст. 201 ПК України) [1].

Зрозуміло, що подібні законодавчі вимоги мають безальтернативний характер. Недодержання часових вимог щодо реєстрації податкових накладних об'єктивно та безапеляційно обумовлює настання несприятливих наслідків (а саме – штрафу) для особи – порушника. При цьому, розмір штрафу залежить від порушення строку реєстрації та коливається від десяти до п'ятдесяти відсотків залежно від запізнення в реєстрації податкових накладних / розрахунках коригування від 15 календарних днів до 366 і більше (ст.ст. 192, 120, 201 ПК України) [1]. Зрозуміло, що традиційна конструкція регулювання подібних обставин не може не відображати та не враховувати обставин, які кардинально коригують суспільні відносини, на регулюванні яких зосереджується вплив профільних податково-правових норм. Саме подібне питання і стало на черзі щодо врахування наслідків спочатку пандемії, а потім воєнної агресії РФ.

Подібними обставинами і були викликані принципові законодавчі зміни на початку 2020 року [2]. Відповідно з цим, за порушення податкового законодавства протягом періоду з 1 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, штрафні санкції не застосовуються, платникам податків не нараховується пеня, а нарахована, але не сплачена за цей період пеня підлягає списанню. Доцільність додержання цього припису було підтверджено і позицією Верховного Суду, який підкреслив, що перелік порушень податкового законодавства, за які контролюючим органом нараховуються штрафні санкції в період дії карантину на території України є вичерпним та не включає застосування штрафних санкцій за порушення граничних строків реєстрації податкових накладних у період з 1 березня 2020 року і по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину [3]. Таким чином, законодавець змінами до ПК України запровадив мораторій на застосування штрафних санкцій щодо порушення граничних термінів реєстрації податкових накладних на відповідний період. Це було також відображено і судовою практикою.

Не можна було не врахувати та адекватно не відреагувати законодавчими змінами і на другий виклик, який стався 24 лютого 2022 року. На початку березня 2022 року були внесені зміни до Податкового кодексу України, метою яких була підтримка військових і правоохоронних підрозділів у відбитті збройного нападу та забезпечення прав і обов'язків платників [4]. Відповідно до цього закону у разі відсутності у платника податків можливостей своєчасно виконати податковий обов'язок, зокрема щодо дотримання термінів сплати податків та зборів, подання звітності, реєстрації у відповідних реєстрах податкових або акцизних накладних і т.д. – в такому випадку платники податків звільняються від визначеної Податковим кодексом України відповідальності з обов'язковим виконанням цих обов'язків протягом трьох місяців після припинення або скасування воєнного стану в Україні.

Таким чином було законодавчо закріплено умови зупинення перебігу строків, які визначались чинним законодавством щодо справляння податкового обов'язку. При цьому це мало подвійне значення. З одного боку, це безпосередньо впливало на поведінку платників, організацію ними діяльності. З іншого боку, подібна вимога принципово коригувала, а точніше обмежувала реалізацію контролюючих функцій податкових органів. Звільнення від відповідальності було поставлено в чіткий та безпосередній зв'язок з підтвердженням можливості чи неможливості виконання платником податків обов'язків щодо реєстрації у відповідному реєстрі податкових накладних (п.п. 69.1 п. 69 підрозділу 10 розділу XX ПК України) [1].

Встановлення відповідних обмежень щодо камеральних перевірок та відповідальності стосовно несвоечасної реєстрації податкових накладних, які набули чинності 27 травня 2022 року, по-

родило певні суперечливі варіанти оцінки подій. Фактично сталося те, що на умови «ковідного» мораторію наклалися умови та обставини «воєнного» мораторію:

1.Період до 26 травня 2022 року – для платників податків та контролюючих органів зупинявся перебіг строків, які були визначені чинним законодавством, контроль за дотриманням якого було покладено на податкові органи. При цьому принципово було скориговано розмір термінів та норма п. 69.1 ст. 69 ПК України, яка замість трьох місяців визначила шість місяців щодо деталізації моменту припинення мораторію [5].

2. Період з 27 травня 2022 року – охоплював зміни, які приймалися з метою удосконалення податкового законодавства та створення умов у період воєнного стану для належного забезпечення функціонування економіки шляхом відновлення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, сталого наповнення дохідної частини бюджету за рахунок сплати податку. Подібна мета мала бути реалізована змінами до ПК України [6], а саме: а) відновлення податкового обов'язку платників при можливості виконувати ними свої обов'язки в частині дотримання термінів реєстрації податкових накладних, розрахунків коригування, подання податкової звітності, сплати податків; б) поновлення перевірок (камеральних та документальних) щодо податкової звітності; в) відновлення відшкодування податку на додану вартість з бюджету.

Незважаючи на позитивне призначення таких змін конфліктність щодо розв'язання спорів в цій царині не лише залишилась, але і певним чином посилилась. По-перше, не зрозуміло яким чином має визначатись можливість своєчасного виконання платником свого податкового обов'язку, на підставі яких фактів треба робити такий висновок. По-друге, навряд чи остаточним в цих умовах виглядає акцент на пов'язаності виконання податкового обов'язку з бюджетним відшкодуванням. Зрозуміло, що бюджетне відшкодування – є одним із аспектів режиму функціонування податку на додану вартість. В той же час, податковий обов'язок, деталізуючи облік, сплату та звітність щодо надходження податків до бюджетів, характеризує саме рух коштів від платників до бюджетів. Це і є сферою податкового регулювання. Бюджетне відшкодування передбачає рух коштів в зворотному напрямку із бюджетів до платників і регулюється на межі податкового та бюджетного законодавства.

3. Період з 3 січня 2023 року пов'язується з змінами законодавства, які набрали чинності 3 січня 2023 року [7] та деталізує звільнення від відповідальності: за несвоєчасну реєстрацію податкових накладних та розрахунків платниками на період з 1 лютого по 31 травня 2022 року за умови забезпечення їх реєстрації не пізніше 15 липня 2022 року; за несвоєчасну реєстрацію зведених податкових накладних або розрахунків коригування до них на період з 1 лютого по 31 травня 2022 року по окремих операціях за умови забезпечення їх реєстрації не пізніше 20 липня 2022 року.

З цього моменту припинили застосовуватись положення щодо мораторію (зупиненню) застосування фінансових санкцій на період дії карантину. Вельми важливим в цих умовах стало встановлення факту наявності усіх складових податкового правопорушення. Особлива увага мала приділятися оцінці суб'єктивної сторони правовідношення, а саме вини з додержанням принципу правової визначеності.

Принциповим моментом при оцінці подібних відносин стало виявлення наявності чи відсутності необхідного перехідного періоду для податкових накладних, які були складені до кінця 2022 року. Треба враховувати, що податкові накладні, реєстрація яких мала відбуватись за умовами і ковідного, і воєнного мораторію, за своїм змістом є однотипними, які упорядковували ідентичні відносини. В обох випадках законодавство пов'язувало звільнення в режимі мораторію з існуванням надзвичайних обставин. Тоді як оцінка таких обставин: пандемія чи воєнна агресія виражали формалізацію таких обставин, але з однаковими наслідками для платника. Визначальним критерієм щодо підстав відповідальності платників за несвоєчасну реєстрацію має бути можливість виконання платником своїх обов'язків. Обидві норми, маючи однаковий предмет регулювання, деталізували лише відмінності у періодах вчиненого правопорушення.

Паралельне існування умов двох типів мораторію обов'язково мало враховувати спосіб, за якого особа не втрачала жодної з переваг. «Якщо одна норма встановлює часткове звільнення від обов'язку, а інша повне, то норма щодо повного звільнення поглинає своєю дією ту норму, яка за тих самих обставин закріплює лише часткове зменшення відповідного обов'язку. Якщо норма у конкретній ситуації встановлює менший обсяг прав, а інша, яка підлягає одночасному застосуванню, - більший обсяг, то особі має бути надано більший обсяг прав. Лише за таких обставин особі буде забезпечено обґрунтовані очікування на застосування відповідних наслідків у відповідній ситуації» [8].

Висновки. Таким чином, подібні законодавчі зміни вносили певний сумбур, мали штучний характер, бо в цьому випадку був відсутнім об'єктивно необхідний перехідний період, мінімально достатній для їх реєстрації. Зрозуміло, що призначення фінансових санкцій, штрафів спрямоване на забезпечення та гарантування інтересів держави при справлянні податку на додану вартість. Але, в той же час, ця мета має ґрунтуватись на об'єктивних передумовах та якісному та фаховому коригуванні податкового законодавства. Подібні ж зміни обумовили виникнення підстави сплати штрафних санкцій не за рахунок змін податкових відносин, які мають регулюватись податково-правовими нормами, а за рахунок штучних змін законодавства. Такий висновок можна зробити виходячи з того, що припинення дії «ковідного» мораторію обумовило для своєчасної реєстрації податкових накладних період лише в один день.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Податковий кодекс України: Кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI: станом на 1 січ. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 09.01.2026).
2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 17.03.2020 № 533-IX: станом на 2 лип. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-20#Text> (дата звернення: 01.02.2026).
3. Постанова Верховного Суду від 10 грудня 2021р., судова справа № 420/10367/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101808712> (дата звернення: 20.01.2026).
4. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо особливостей оподаткування та подання звітності у період дії воєнного стану: Закон України від 03.03.2022 № 2118-IX: станом на 25 листоп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2118-20#Text> (дата звернення: 09.01.2026).
5. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства на період дії воєнного стану: Закон України від 24.03.2022 № 2142-IX: станом на 1 січ. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2142-20#Text> (дата звернення: 01.02.2026).
6. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей податкового адміністрування податків, зборів та єдиного внеску під час дії воєнного, надзвичайного стану: Закон України від 12.05.2022 № 2260-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2260-20#Text> (дата звернення: 25.01.2026).
7. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо сприяння відновленню енергетичної інфраструктури України: Закон України від 13.12.2022 № 2836-IX: станом на 1 січ. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2836-20#Text> (дата звернення: 01.02.2026).
8. Постанова Верховного Суду від 7 лютого 2024р., судова справа № 380/7070/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116897318> (дата звернення: 20.01.2026).
9. Шевчик О. Про деякі аспекти проведення податкового контролю в умовах воєнного стану. *Полтавський правовий часопис*. вип. 4. С. 64–78. DOI: <https://doi.org/10.21564/2786-7811.4.287959>.
10. Костенко Ю., Шувалова Т. Щодо захисту прав платників податку в умовах воєнного стану. *Київський часопис права*. 2023. вип. 1. С. 187–193. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2023.1.28>.
11. Касьяненко Л. Правове регулювання податкових перевірок під час воєнного стану. *Ірпінський юридичний часопис*. 2023. вип. 2. С. 56–65. DOI: [https://doi.org/10.33244/2617-4154-2\(11\)-2023-56-65](https://doi.org/10.33244/2617-4154-2(11)-2023-56-65).

Дата першого надходження рукопису до видання: 3.02.2026

Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 20.02.2026

Дата публікації: 5.03.2026